

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Lis Groes: Udvalget har holdt 3 møder og drøftet lovforslaget, og jeg kan på mit partis vegne sige, at det er uden begejstring, vi går med til at forlænge denne lovgivning for yderligere 3 år. Vi havde meget gerne set, at man inden denne periodes udløb kunne være kommet videre med problemerne, men vi har måttet bøje os for ministerens argumentation. Ikke mindst synes jeg, det har været meget positivt, at man påtænker en egentlig ændring af sundhedsplejerskeordningen, således at den indpasses i hele vor forebyggende sundhedspleje.

Vi har i udvalget drøftet, om man kunne få et ekstra lægebesøg til de børn, der ikke bliver tilset af sundhedsplejerske; det har vi henstillet til ministeren, og der er blevet taget venligt imod denne henstilling. Jeg vil gerne sige, at når vi har foreslået dette, har det naturligvis ikke været for yderligere at give god samvittighed til de kommuner, som ingen sundhedsplejersker har ansat; men vi må jo erkende, at mangelen på sundhedsplejersker i dag er overordentlig stor. Vi håber, at det meget snart skal blive muligt at få en ny skole for sundhedsplejersker i København, således at der nu virkelig kan ske noget på dette område, som jeg personligt — og det gælder også mit parti — finder er af meget stor betydning.

Inger-Lise Bech Hansen: Som jeg sagde ved første behandling, kan liberalt centrum gå ind på det af indenrigsministeren fremsatte lovforslag. Jeg har ligesom udvalget noteret mig ministerens positive indstilling til spørgsmålet om oprettelse af en sundhedsplejerskole i København. For en sygeplejerske, som er bosiddende i København og har mand og børn, må det indebære alvorlige vanskeligheder — det kan man sige sig selv — at forlade hjemmet og tage uddannelse i Århus. Husholdning to steder er da en belastning, som en familie sjældent kan bære. I øvrigt mener jeg, det

ville være rimeligt at give i hvert fald delvis løn under uddannelsen.

Ydermere finder jeg, det er af overordentlig betydning — heri vil jeg gerne støtte udvalget — at der i de kommuner, hvor der ikke findes sundhedsplejerskeordning, bliver mulighed for at tilbyde mødre med spædbørn ret til et — jeg tilføjer for egen regning: gerne to — ekstra lægetilsyn inden for barnets første 6 levemåned. Dette sidste er af meget stor betydning, da det ikke mindst af psykologiske grunde vil give moderen trykthed i den daglige pasning af barnet og derved fremme hele familiens trivsel. Jeg håber også, at ministeren vil tage dette i betragtning og velvilligt overveje muligheden deraf.

I lighed med, hvad ministeren udtaler i besvarelsen af et af udvalget stillet spørgsmål, gående ud på, om ikke barneplejerskeuddannelsen kunne være den grundlæggende uddannelse, mener også jeg, at den tilgrundliggende uddannelse for sundhedsplejerskerne må være sygeplejerskeuddannelsen, for vi må tænke lidt videre end til spædbarnet. Det er vigtigt med spædbørnssundhedsplejersker, men det er af ikke ringere vigtighed, at ordningen rækker ud over spædbarnsalderen. Her tænker jeg især på de handicappede børn og på skolebørnene.

Sundhedsplejerskeordningen bør der ikke smøles med, og kommunerne må ikke skubbe sig ind under, at der ikke er plejersker nok til at dække behovet. Det er vigtigere at forebygge end at helbrede.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne takke udvalget for den enstemmige indstilling og skal bekræfte, at spørgsmålet om oprettelse af en sundhedsplejerskeskole i København skal blive søgt løst, og at det problem, der er rejst, om yderligere lægebesøg i områder, hvor der ikke er sundhedsplejerskeordning, også vil blive taget op til overvejelse.

Jeg takker også fru Inger-Lise Bech Hansen for tilslutning til forslaget. Jeg kan ikke komme i nogen polemik med det ærede medlem, der jo har fremført synspunkter, som også i udvalget er blevet meget stærkt understreget.

Jeg noterer mig, at mit parti stemmer